

1 Koja stvarna prava prema pravu ove države članice mogu proizići iz nasljeđivanja?

To je pitanje u Nizozemskoj uređeno u knjizi 4. članku 182. Građanskog zakonika (*Burgerlijk Wetboek*).

Članak 182. Građanskog zakonika glasi:

„Nakon smrti osobe nasljednici *ipso jure* nasljeđuju njezina prenosiva prava, posjede i udjele. Prva se rečenica ne primjenjuje ako se ostavina pokojnika dijeli u skladu s člankom 13. U tom slučaju bračni drug *ipso jure* nasljeđuje posjede i udjele pokojne osobe.

Oni *ipso jure* postaju dužnici pokojnikovih dugova koji nisu prestali postojati u trenutku smrti. Ako je činidba djeljiva, svatko od njih odgovoran je za dio u skladu sa svojim udjelom u nasljedstvu, osim ako su odgovorni zajednički i solidarno.”

U Nizozemskoj se primjenjuje načelo pravnog instituta *seisine*, u skladu s kojim nasljednici *ipso jure* preuzimaju položaj pokojnika. Vlasništvo nad imovinom i dugovima ostavine prenosi se na temelju općeg prava vlasništva na nasljednike koji su prihvatili nasljedstvo.

U slučaju zakonske podjele ostavine (*wettelijke verdeling*) ako je pokojnik umro bez oporuke, nadživjeli bračni drug / životni partner preuzima svu imovinu i dugove, a potomci samo potraživanja. Potomci ne snose odgovornost za dugove iz nasljedstva. Ako se primjenjuje zakonska podjela ostavine, odgovornost za dugove snosi samo nadživjeli bračni drug / životni partner.

Načelo pravnog instituta *seisine* znači da iz nasljedstva kao takvog ne proizlaze nikakva vlasnička stvarna prava ili imovinska prava. Ostavina ne čini zasebnu imovinu u Nizozemskoj. Ne primjenjuju se nikakva ograničenja u pogledu raspodjele imovine ostavine, a ostavina ne može biti zaplijenjena. Moguća je zapljena dobara iz ostavine među nasljednicima.

2 Jesu li ta stvarna prava upisana u upisnik prava na nepokretnoj ili pokretnoj imovini i, ako jesu, je li takav upis obavezan? U koje se upisnike ta prava upisuju i koji su zahtjevi za upis te koji je postupak upisa?

Budući da sama ostavina ne čini zasebnu imovnu, upis u registar nije potreban.

Potvrda o nasljeđivanju ili Europska potvrda o nasljeđivanju može se upisati u zemljišne knjige, vidjeti članke 27. i 27.a Zakona o zemljišnim knjigama (*Kadasterwet*). Time se nasljednicima omogućuje da objave da je vlasnik preminuo i da je vlasništvo preneseno na njih na temelju općeg prava vlasništva.

Međutim, upis u registar nije konstitutivni zahtjev. Bez upisa u registar, vlasništvo se prenosi i *ipso jure*. Ako nasljednici zatim podijele imovinu iz ostavine, zahtijeva se primopredaja. To zatim čini prijenos na temelju određenog prava vlasništva. Podjela je uređena knjigom 3. člankom 186. Građanskog zakonika.

Članak 186. Građanskog zakonika glasi:

„Za prijenos dijela dodijeljenog svakom od suvlasnika zahtijeva se službena primopredaja na isti način kako je predviđeno za prijenos.

Dio koji je stekao suvlasnik drži se na temelju istog prava vlasništva kao što je bio slučaj kada su ga suvlasnici držali zajedno prije podjele.”

Kad je riječ o službenoj primopredaji nekretnina ili ograničenih prava na toj imovini, knjigom 3. člankom 89. Građanskog zakonika predviđeno je sastavljanje javnobilježničke isprave i njezin upis u javne registre.

Članak 89. Građanskog zakonika glasi:

„Službena primopredaja propisana za prijenos nekretnine mora biti u obliku javnobilježničke isprave koju su u tu svrhu sastavile stranke, a zatim se upisuje u predmetne javne registre. Davatelj i primatelj prijenosa mogu upisati ispravu u registar.

U ispravi o službenoj primopredaji precizno se navodi pravo vlasništva koje je predmet prijenosa; dodatni uvjeti koji se ne odnose na prijenos mogu se izostaviti iz isprave.

Ako ovlašteni zastupnik nastupa u ime jedne od stranaka za sastavljanje isprave o službenoj primopredaji, u ispravi se precizno navodi punomoć.

Odredbе ovog članka primjenjuju se *mutatis mutandis* na službenu primopredaju propisanu za prijenos druge upisane imovine.”

3 Koji su učinci povezani s upisom stvaramih prava?

Vidjeti prethodni odgovor.

4 Postoje li posebna pravila ili posebni postupci za prilagodbu stvarnog prava koje pripada određenoj osobi prema pravu mjerodavnom za nasljeđivanje ako takvo stvarno pravo ne postoji u pravu države članice u kojoj se ta osoba na njega poziva?

Ne, u Građanskom zakoniku ili Zakonu o zemljišnim knjigama ne primjenjuju se posebna pravila.

Posljednji put ažurirano: 27/11/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zbog povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije države članice trenutno ažuriraju dio nacionalnih sadržaja na ovim internetskim stranicama. Ako još uvijek ima sadržaja koji ne odražava povlačenje Ujedinjene Kraljevine, to je nenamjerno te će biti izmijenjeno.